

„מעריב“ חייב לשלם נזקים בסך חצי מיליון דולר

בית-הדין הפדרלי בניו-יורק פסק כי על היומון הישראלי מעריב לשלם כחצי מיליון דולר פיצויים על פירסום ללא אישור של כרוז המתארת את הנשיא רונלד רגן כחור רמנו. מעריב עירער

רמבריסטאלונה בפעולה. חמונה בצבעים שהייתה חיקוי

וביקש להחזיר את שאלת גובה הפיצוי לבית-הדין הפדרלי בניו-יורק. פסק בית-הדין כי ב-28 בפברואר 1986 פירסם מעריב בגליון סוף-השבוע תמונה בצבעים של הנשיא רגן, שהייתה חיקוי של השחקן סילבסטר סטלונה ברמות רמנו. כעלי הזכויות לפוסטר, חברת אמנות ענכשווין, פנו לבית-הדין הפדרלי וביקשו פיצוי על הנזקים שנגרמו להם בגלל הפירסום.

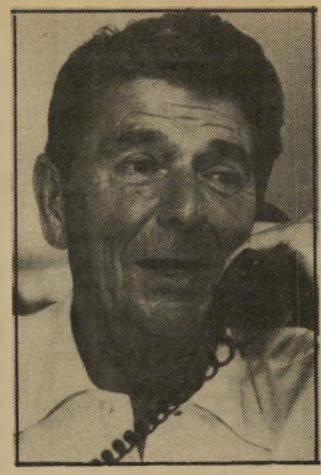
ב-12 במאי 1986 פסק השופט כי מעריב הפר את חוק זכויות-היוצרים האמריקאי. כרי לאמור את הנזקים ביקשו התובעים ממעריב נתונים על

העליון: בית-הדין הפדרלי בניו-יורק פסק כי מעריב חייב לשלם נזקים בסך 475 אלף דולר, וכן קנס על העיתון ועורכיו. בית-הדין פסק כי מעריב חייב לשלם נזקים בסך 475 אלף דולר, וכן קנס על העיתון ועורכיו. בית-הדין פסק כי מעריב חייב לשלם נזקים בסך 475 אלף דולר, וכן קנס על העיתון ועורכיו.

הימנעות רשות-המס מאכיפת חובת ניהול-הספרים על יחידים היתה כמיסגרת הוראה מינהלית פנימית של רשויות המס. השאלה היא מה דינה של נורמה מעין זו, שהיא בגדר הוראה שלפניה משודרת הדין, ואם היא ניתנת לאכיפה בבית-הדין הפדרלי.

הדיעה הרווחת היא שאין לראות בהוראה לפנים משורת-הדין כפיס לזכות שפיטה. אין להסתמך בבית-הדין הפדרלי על הוראה הנמנית על סוג זה, שכן מדובר בהוראה שבאה לתת גושפנקה למינהג פסול ובלתי-חוקי. אין רשות רשאית למחול לאזרח על חובה וזקית בדרך של הוראה „לפנים משורת-הדין“, ועל כל פנים בתי-הדין הפדרלי לא יאכפו הוראה כזו.

קביעה זו נתן בית-הדין הפדרלי בניו-יורק בהרכב שלמה שמגר, שושנה נתניהו והשופט אליהו ויצרני. הקביעה ניתנה כפסק-דין בערעור שהגיש יוזמן נגד פקיד-המס גושי רון, שקבע כי על היהלומן היה לנהל ספרים, למרות שחובה זו לא נאכפה עד ינואר 1981.

נשיא רגן לא מסרו נתוני תפוצה

נתונים לבית-הדין הפדרלי בניו-יורק פסק כי לא היתה זו אשמת עורכי-הדין של מעריב, משרד ירושלים-ישראל, שלא דיווחו לבית-הדין הפדרלי על אי-המצאת הנתונים.

שוקי מיזרחי סידר את הספרית ונדה

שוקי מיזרחי הצליח להוציא מאשתו לשעבר, ונדה, שיש לה מספרה מצליחה בנווה-אביבים, 400 אלף שקלים. בהתאם לפסק-דין של בית-הדין הפדרלי בניו-יורק, עבדה ונדה במספרה השייכת לה ולבעלה שוקי, שעימו נמצאה אז בהליכי-גירושין. למספרה נכנסו שוקי, ועימו אחד בשם אזרדי. שוקי ביקש מוונדה המחאה על סך 3000 שקלים, כערבות להלוואה שעמד לקבל מאזרדי. ונדה תלשה

שוקי מיזרחי

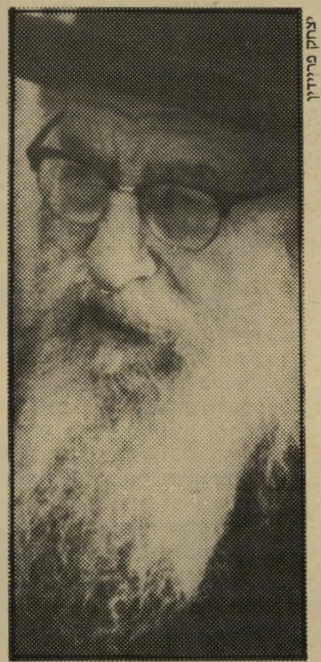
המחאה, חתמה עליה וכן על צירה האחורי, ומסרה אותה לשוקי שימלאה. היא היתה עסוקה בעבודה, ונענתה להצעת שוקי שהוא ימלא במקומה את ההמחאה. שוקי רשם בהמחאה 400 אלף שקלים, במקום 3000. ההמחאה לא כובדה, והוגשה תביעה לבית-הדין הפדרלי בניו-יורק. בית-הדין הפדרלי בניו-יורק פסק כי הוא מאמין לוונדה, שרצתה לתת המחאה על 3000 שקלים בלבד, ולכן מילוי ההמחאה על סכום אחר על-ידי שוקי הוא מעילה-באמון וחריגה מההרשאה. אולם מקבל ההמחאה משוקי, אזרדי, לא ידע מה הסכום שהוסכם בין שוקי לוונדה, והאמין בתוסילב כי ההמחאה היא על הסך הנקוב בה. לכן אזרדי הוא אוחז-כשורה, שרכש חוב נקי ועל ונדה לשלם לו את מלוא הסכום.

האחים קחתו אינם מוצאים שותף

מיגרש שמכר מינהל-מקרקעי-ישראלי אל בתל-אביב הגיע לחברה הקבלנית האחים קחטן. אלה מחפשים שותף, שיקנה את הבניין עבורם בעיסוקת-קומביניציה. נראה כי המחיר ששילמו תמורת הקרקע למינהל היה גבוה מדי, שכן אין חפץ בעיסוקה.

הרב לנדא יסע לדרום-אמריקה

ייבואני-הבשר-והרבים התנגדו עד כה לדרישת הרבנות הראשית, כי משגיחי-הכשרות שלה יסעו לארצות השחיסה לבריכת טיב הכשרות. ההתנגדות נובעת מהעלות של שליחת משגיחי-כשרות לרחבי העולם. העדה החרדית היתה קונה עד כה רק בשר טרי, שכן הבשר הקפוא, המיובא

רב לנדא המחירים יעלו

על-ידי מדינת ישראל, היה כשר בהתאם לרבנים המקומיים בכל ארץ. עתה הסכימו כמה יבואנים לממן לבד-ב-בד חרדי של הרב יעקב לנדא מבני-ברק שליחת משגיחי-כשרות מטעמו לדרום-אמריקה. הללו יתנו חותמת-כשרות חרדית של הרב לנדא לבשר רפוא מיובא. הרב יגרום מייד להקטנת הביקוש לבשר הטרי ולירידת מחירו.

אין ספק כי מחירי הבשר הקפוא יעלו בגלל הוצאות משגיחי-הכשרות החדשים, אבל הרב יתן בירידת מחירי הבשר הטרי, שיהיה לו פחות ביקוש. גם בית-הדין הפדרלי בניו-יורק פסק כי הוא מאמין לוונדה, שרצתה לתת המחאה על 3000 שקלים בלבד, ולכן מילוי ההמחאה על סכום אחר על-ידי שוקי הוא מעילה-באמון וחריגה מההרשאה. אולם מקבל ההמחאה משוקי, אזרדי, לא ידע מה הסכום שהוסכם בין שוקי לוונדה, והאמין בתוסילב כי ההמחאה היא על הסך הנקוב בה. לכן אזרדי הוא אוחז-כשורה, שרכש חוב נקי ועל ונדה לשלם לו את מלוא הסכום.

הסוכנות אינה מוכרת נכסיה

בעוד שהסוכנות היהודית הודיעה כי היא תמכור את בית-מישרדיה ברחוב קפלן בתל-אביב, וכן את בית-מישרדיה בשרות-פארק בניו-יורק, הרי יש לה נכסים פחות קשים למכירה אותם משום-מה אין היא מוציאה למכירה. לסוכנות יש שטח לבניית 60 קוטג'ים ברמת-השרון. הנכס רשום על שם קופת-התגמולים של עובדי הסוכנות. למרות ההתעניינות הרבה בו אין הוא מועמד למכירה.

במדיונה

חיפה המועמד

על מי שובד הבן האובד האם זה תרגיל או תוכנית?

„היוריו של הפוליטיקה הישראלית“ — כך מכונה בחוסר-חיבה, חנר-הכנסת אמנון לין, ולא בכדי. מי שהחל את דרכו המיפלטית כמפא"י, כחתנו של אבא חושי הכל-יכול, „קפץ“ לליכוד וחזר „הביתה“, בהעבירו לשימרון פרס את המנדט שקיבל כחלק מהרשימה שבראשות מנחם בגין, ניצב לפני פרשת-דרכים. התמורה שקיבל עבור הנדונה שהביא ל„עבודה“ — שיריון מקום בכנסת הנוכחית — מוצתה כמעט עד תום. עתה, חודשים מעטים לפני בחירת מועמדי מיפלטנו לכנסת הבאה, נלחם הח"כ החיפאי, מאמני-ההישרדות של הפוליטיקה הישראלית, על חייו כאיש-ציבור.

במחוז-חיפה של העבודה מעטים הסבורים, כי ליומרותיו של לין, להי-בחר כאחד משני מועמדי המחוז ל-כנסת, יש כסיס איתן במציאות. סי-כוייהם של ח"כ שכח וייס ושל מוכיר-המחוז רב גרפונקל טובים בהרבה. חרף פעילותו הבלתי-נלאית נחשב לין על-ידי רבים במיפלטנו כנעט זר, כנץ טורף, וכי יותר ליכודניק מליכודניק. לין, שאיננו חולם להיכנס לנעלי-בית, הפריח באמצעות מקורביו ברונז, שהכניס את עסקני מיפלטנו ללחץ ואת הפוליטיקה החיפאית הררודה למתח ולמבוכה.

כנ או לא? על-פי ההדלפות, המיוחסות למקורביו, קיימת „הכנה“ בין לין והליכוד, שלפיה יעמוד לין

מועמד לין חרני?

בראש רשימה על-מיפלטנית, ויתמודד על ראשות עיריית-חיפה, עם מועמד המערך, אריה גוראל. הליכוד יימנע מלהצביע מועמד מטעמו לתפקיד, ויורה לתומכיו להצביע עבור הח"כ ממיפלטנית-העבודה. גם החית הרתית המאוחרת בעירייה, שהיא מלאה טענות כרימון נגד גוראל על כירסום כביכול כסטאטוס-קו המקודש, עשויה להפר את הברית ההיסטורית עם מיפלטנית-העבודה, הקיימת עדיין בחיפה, ולתמוך בלין. במיפלטנו כזה צפויה התמודדות מרתקת ושקולה על תפקיד ראש-עיריית-חיפה.

לין עצמו מכחיש כלפי-חוץ כל אפשרות של הצגת מועמדותו לראשות העירייה, ובמקביל הוא „מדרה“ שגור-מים רבים לוחצים עליו לעשות כן. זה מגביר את נרודייה-שיניה אצל עסקני המערך, החוששים ממהפך היסטורי בחיפה האדומה. גם הטוענים שמדובר בתרגיל של פוליטיקאי, המנסה להבטיח את מקומו בכנסת הבאה ותו לא, מתייעצים בחריזת-הרבים כיצד ניתן להרגיע את מי שפעם כונה בקירוב „הבן האובד“, ואשר עלול להאכיל את מיפלטנו הישנה-חדשה במרוצים. העולם הזה 2637